Proletari din toate ţările, uniţi-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiţi gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII Nr. 51 (783) * joi 22 decembrie 1960 * 8 pagini 30 bani

Dragi copii,

Sînt o veche cunoştinţă a voastră; în fiecare an, din septembrie pînă în decembrie, sînt oaspetele vostru de zi cu zi. Pe urmă, mă înlocuieşte fratele meu, Trimestrul II, care, politicos, îi face loc, la sfîrşitul lunii martie, altui frate de-al nostru, Trimestrul III. Va să zică e limpede; eu sînt Trimestrul I, mezinul.

Dintre toţi fraţii mei, mi se pare că eu am cea mai plăcută sarcină. Oare nu eu vă întîmpin la sosirea din vacanţă? Oare nu eu sînt acela care sună, la începutul anului şcolar, clopoţelul pentru prima oră de curs? Şi apoi, cine pune, pentru întîia dată, condeiul în mîna şcolarilor dintr-a-ntîia, cine le face cunoştinţă elevilor din clasa a cincia cu noile materii, cine le vesteşte celor din clasa a şaptea apropierea examenului de absolvire? Tot eu.

E drept, am şi unele mici necazuri. De pildă, unii pionieri şi şcolari m-au poreclit „trimestrul de acomodare". Cu alte cuvinte, nu este important cum învaţă în primele trei luni de şcoală; acestea sînt bune numai ca ei, chipurile, să se „acomodeze" cu învăţătura, iar de muncit să înceapă abia în trimestrul următor. Socoteala aceasta s-a dovedit însă întotdeauna la fel de greşită şi făcută în pripă ca şi... problemele din caietele acestor elevi! Pierzînd firul lecţiilor, neînsuşindu-şi deprinderea de a lucra ordonat, după un program al zilei, s-au trezit că în trimestrul doi totul li se pare greu, de neînţeles. In loc însă să se apuce, în sfîrşit, serios de învăţătură, pentru a se pune la punct, ei şi-au spus: „Nu-i nimic. Totul se va repara în... trimestrul trei!" Iată cum se explică faptul că, spre sfîrşitul anului şcolar, încep să înveţe pe nerăsuflate, ca să „scoată" medii de trecere. Vă închipuiţi ce medii...

Din fericire, asemenea elevi sînt puţini la număr! Sînt foarte mulţumit că voi, pionierii, v-aţi îngrijit, încă din primele luni de şcoală, ca în grupele, detaşamentele şi unităţile voastre să se înveţe bine, cu sîrguinţă. Deunăzi, am primit o scrisorică de la fratele meu, Trimestrul II. **Işi anunţă sosirea şi mă roagă să vă transmit următoarele:** „Către colectivele de conducere ale detaşamentelor şi unităţilor, către toţi pionierii! Am aflat că aţi terminat primele trei luni de şcoală cu note bune! Vă felicit! Sînt dornic să continuăm împreună munca de învăţătură cu forţe noi! Aş vrea ca în lunile cît vom învăţa împreună, tot mai mulţi pionieri să îndeplinească principala condiţie pentru obţinerea distincţiilor pioniereşti, aceea de a avea medii de cel puţin 7 la toate materiile iar la purtare, 10! Aş vrea ca, la sosirea mea, unităţile şi detaşamentele voastre să aibă programe de activităţi cu chibzuială întocmite, iar fiecare pionier şi şcolar, un program al zilei, după care să se conducă neabătut!"

Nu-i o scrisoare prea lungă dar, în schimb, e plină de miez, nu-i aşa? Sfatul meu — şi cred că n-o să treceţi nepăsători pe lîngă spusele unui vechi prieten — este să urmaţi întocmai recomandările fratelui meu.

Eu, unul, cam atît am avut de spus.

Poate că vreţi să mă completaţi..

Cu atît mai bine!

LA REVEDERE,
TRIMESTRUL I

Ce bucuroasă e mama! Şi cum să nu fie, cînd în carnetul de note al fiicei sale, Popa Ana din clasa a IV-a A de la Şcoala de 7 ani nr. 4 din Bucureşti, sînt numai note bune!

La sfîrşit de trimestru...

SPRE NOI SUCCESE

Şi în clasa a VII-a B de la Şcoala de 7 ani „Dr. Petru Groza" din Deva, învăţătura este sarcina numărul 1 a fiecărui pionier. Cînd în detaşament s-a constatat că pionierele Micin Daniţa şi Baciu Viorica nu-şi iau notiţe la ore, pentru că nu sînt atente, într-o adunare de detaşament Oargă Paraschiva, preşedinta detaşamentului, a deschis discuţia despre importanţa caietelor de notiţe. Tot în această adunare, au fost date ca exemplu cîteva din cele mai bune caiete de notiţe. În urma acestei acţiuni a detaşamentului, s-a reuşit ca aceste pioniere să fie disciplinate la ore şi să ia notiţe.

Ţibuleac Victoria şi Bejan Ion, care-şi împart judicios timpul şi care-au observat că Herţeg Gheorghe şi Marta Mihaela şi-l pierd fără rost, le-au împărtăşit, lor şi altora, din experienţa lor. Ba, mai mult, pentru a-l ajuta cît mai bine pe Gheorghiţă, Bejan s-a angajat să-l ajute să-şi sistematizeze programul destinat lecţiilor. Aşa a reuşit Bejan să-l transforme pe Herţeg, să obţină la teze note bune.

Pionierele din internatul şcolii s-au adunat înaintea unei lucrări scrise la limba rusă în jurul lui Rotea Victoria, preşedinta unităţii şi o foarte bună elevă la limba rusă, să înveţe împreună. Grupa pionierelor interne n-a luat, la acea lucrare scrisă, nici o notă sub 7. Procedeul a fost aplicat şi la recapitularea pentru teze şi rezultatele au fost bune.

Cu experienţa din primul trimestru şi cu perseverenţă din trimestrele ce vor veni, întreg detaşamentul clasei a VII-a B este hotărît să obţină rezultate şi mai bune.

E. SKIBINSKI

FLUTURĂ CRAVATELE ROŞII

In preajma încheierii acestui trimestru, pionierii detaşamentului clasei a VI-a B, de la Şcoala de 7 ani nr. 1 din Rîmnicu-Vîlcea, au adresat Comitetului raional U.T.M. — Rîmnicu-Vîlcea, următoarea scrisoare:

Clasa noastră este formată din 30 de elevi, toţi pionieri. Cînd vii la noi ţi-e mai mare dragul — la gîtul fiecăruia flutură cravata roşie. Şi toţi ne străduim să fim demni de ea. Acum, la sfîrşitul primului trimestru, venim să raportăm Comitetului raional U.T.M.: din primele zile de şcoală, învăţătura a fost pentru noi preocuparea principală. Niciodată nu aşteptam să rămînă cineva în urmă, să primească o notă mică. De cum apăreau primele semne ale neînţelegerii unei lecţii, ale lenei sau indisciplinei, detaşamentul lua măsurile necesare. Adunările pioniereşti, grupele de întrajutorare, gazeta de perete, brigada artistică de agitaţie, luptau împotriva notelor mici. Pionieri ca Pogoceanu Adriana, Rener Frederica, Buiculescu Marin, Iordan Mihaela şi alţii fac cinste detaşamentului nostru, întregii unităţi. De altfel, rezultatele tuturor sînt bune. La sfîrşitul primului trimestru, vă raportăm: NU AVEM NICI UN CORIGENT. Nu ne vom opri însă aici. În trimestrele următoare ne-am propus ca toţi pionierii să aibă note şi mai mari, să înveţe şi mai bine!

Salut voios de pionier!
Detaşamentul cl. a VI-a B,
Şcoala de 7 ani nr. 1,
Rîmnicu Vîlcea

Dar tu?

Te-ai învăţat să vezi în jurul tău
La fiecare pas un lucru nou.

Rotund şi mic cît fundul de pahar
Un radio îţi cîntă-n buzunar.
Şi ţie chiar, prin gînd ţi-o fi trecut
Că ai s-ajungi curînd astronaut!

De-aceea poate ţi-ar părea puţin
Caietul cu coperţi de vinilin
Şi nu-ţi mai par de loc fantastice
Motoarele din mase plastice.

Cu-acestea toate eşti obişnuit
Şi de aceea, vezi? Nu te-ai gîndit
De unde sînt, şi pîn-au apărut
Prin cîte meşteri mîini or fi trecut!

Şi cîte gînduri s-au adăugat
In şirul de formule — ne-ncetat,
Să poţi vedea mereu în jurul tău
La fiecare pas un lucru nou!

Şi-n fiecare nou e-ntruchipat
Un gînd de muncitor şi de savant.

Poţi tu, văzînd măreţele lor fapte
Să-nveţi numai de şase şi de şapte!?

M. CĂLIN

EI AU NUMAI NOTE FOARTE BUNE

Bodin Gheorghe, cl. a III-a, Casa de copii, Beluş

Mihalcea Floricica, cl. a IV-a, Şcoala de 7 ani Bereşti.

Ceucă Mihai, cl. a VII-a, Şcoala de 7 ani nr. 2, Roman.

Vana Ivan cl. a V-a, Şcoala de 7 ani nr. 11, Oradea

Cosztelni Itrén, cl. a VII-a, Şcoala de 7 ani nr. 3, Oradea.

Iţicovici Nataşa det. 4, Şcoala de 4 ani nr. 6, Bacău.

Interviul nostru despre vacanţa de iarnă

Nu de mult, am stat de vorbă cu tovarăşul Marinescu Gheorghe, instructor superior la Şcoala de 7 ani nr. 131 din Bucureşti. Discuţia noastră s-a referit la pregătirile întreprinse de colectivul de conducere al unităţii în vederea petrecerii vacanţei de iarnă într-un chip cît mai plăcut. Iată discuţia purtată:

— Am vrea să ne vorbiţi în cîteva cuvinte despre programul de activităţi al unităţii pe perioada vacanţei de iarnă.

— Programul nostru de activităţi a fost întocmit încă de acum trei săptămîni. La alegerea acţiunilor am ţinut seama de interesul pionierilor faţă de fiecare acţiune. Aş vrea să vă spun că programul de activităţi cuprinde două părţi distincte. Prima parte se referă la săptămîna 23 — 30 decembrie, intitulată „Săptămîna închinată Republicii noastre dragi".

— Şi ce acţiuni aţi prevăzut?

— Mai întîi, ne-am propus să organizăm o seară de poezie cu tema „Poeţii noştri cîntă republica". Cu acest prilej, pionieri din unitatea noastră vor citi şi versuri proprii dedicate patriei. Apoi, pregătim un concurs „Cine ştie, răspunde" cu tema: „Perspectivele viitorului nostru luminos". Pentru acest concurs, pionierii au studiat documentele celui de-al III-lea Congres al P.M.R. În afară de aceasta, se va desfăşura finala cupei „30 Decembrie" la tenis de masă, întreceri la care au participat peste 200 de pionieri. În ziua de 30 Decembrie vom organiza adunarea cu tema „Ne-am născut o dată cu Republica". Pentru această adunare, se pregătesc albume, fotomontaje, grafice cu dezvoltarea patriei noastre în diferite sectoare.

— Tovarăşe instructor, ce alte activităţi mai cuprinde programul unităţii?

— În ziua de 31 decembrie, vom ţine o adunare care credem că va place foarte mult. Ea este intitulată „Interviu cu anii 1960 — 1961". Pionierul care va simboliza anul 1960 va povesti cele mai interesante episoade din acest an. Am considerat că este o formă foarte interesantă pentru a reaminti pionierilor realizările oamenilor muncii din 1960 cît şi eforturile popoarelor în lupta pentru pace. Pionierul care va simboliza anul 1961 va povesti despre ce se va realiza în patria noastră în noul an. În afară de aceasta, ne-am mai propus un carnaval, o după-amiază distractivă pentru şcolarii din clasele I-a — a III-a, un concurs al echipelor de teatru din fiecare detaşament, finala campionatului de şah al unităţii, şi altele.

RADU POPA

Ne pregătim de

Atenţiune! Atenţine! Către toate unităţile şi detaşamentele! Transmitem pe toate lungimile de undă reportajul lui Gheorghiţă, intitulat:

Carnaval

— Dragi copii! Mă aflu în unitatea X, cu cîteva minute înainte de începerea carnavalului. Tovarăşe preşedinte de unitate, te rog să dai cîteva informaţii ascultătorilor noştri, cu privire la organizarea carnavalului.

— Cu plăcere. Noi am alcătuit un fel de „comandament". Din acest comandament fac parte, în afară de colectivul de conducere al unităţii, tovarăşul instructor superior, tovarăşi profesori şi tovarăşi din sfatul unităţii de pionieri. Amănunte veţi afla deîndată ce veţi intra în sala în care se va desfăşura carnavalul. Deocam-

dată, ne aflăm la intrarea secundară a şcolii, unde participanţii se costumează în cele două încăperi destinate garderobei. Poftim, tovarăşe Gheorghiţă, în sala carnavalului, înainte de intrarea participanţilor.

— Stimaţi ascultători, e minunat ce văd aici! Încăperea destinată desfăşurării carnavalului e însuşi holul şcolii. Pornind de la tija lămpii din centru, se resfiră, ca nişte raze, ghirlande de hîrtie colorată. Peste ele sînt zvîrlite, graţios, serpentine. Din loc în loc, atîrnă globulețe argintate, conuri de brad date cu bronz, precum şi măşti pentru ochi, jucărioare. Pe pereţi se află, decupate din carton colorat, scene din basme. Pomul, aflat în centrul sălii, e de-a dreptul grandios. Împodobit cu ghirlande, jucării, beteală etc. dispune de mai multe serii de beculeţe multicolore care se aprind şi se sting alternativ, dînd impresia că pomul are sclipiri de diamante.

— Dacă-mi permiţi, Gheorghiţă, aş vrea să fac cîteva precizări.

— Poftim, cu plăcere!

— Sala, aşa cum o vezi împodobită, este „opera" cercurilor de desen, „mîini îndemînatice" şi a micilor tehnicieni. La electrificarea pomului ne-au ajutat cîţiva utemişti de la secţia de întreţinere a fabricii care patronează unitatea noastră.

— O întrebare: de unde aţi luat modelele de ornamentaţie, jucării şi toate celelalte?

— Din publicaţiile pentru copii apărute în luna decembrie. De acolo am luat, precum vei vedea, şi multe modele de costume. Apoi, ne-au fost de un deosebit folos pionierii care urmează la diversele cercuri ale Casei pionierilor. Ei au fost, cum s-ar zice, un fel de şefi de echipe. Dar iată că începe carnavalul cu...

...parada costumelor

— Dragi ascultători, în sunetele unei muzici vesele, uşile s-au deschis şi în sală pătrunde, încolonat, un cortegiu pitoresc. În frunte, se găseşte un grup compact de copii purtînd pe piept cifra 10.

— Da, ei sînt sărbătoriţii noştri de astăseară: cei mai buni la învăţătură.

— Aha. Cum s-ar zice, un „carnaval al notelor 10". Urmează apoi copiii îmbrăcaţi în Feţi-frumoşi, Ilene Cosînzene. Cel de colo, pare a fi Pepelea. Iată-l şi pe Till Buhoglindă... Nu lipseşte Arlechinul, Colombina... Ciudat! Cel de colo parcă aş fi eu! Da, dragi copii. Cineva s-a costumat în... Gheorghiţă-reporterul! Trece acum un grup de astronauţi care e viu aplaudat. Măştile vor face trei tururi în jurul sălii pentru a da posibilitate co-

misiei să aleagă cel mai reuşit costum.

Parada a luat sfîrşit. De la locul meu nu văd cine a fost ales.

În orice caz, premiul constă într-un tort foarte atrăgător. Dar ce văd acolo? Ah, este un „colţ al fotografului"... Numai că, în loc de fotografie, ţi se dă o caricatură sau o epigramă. Aici este colţul jocurilor. „Pescarul amator", trebuie să prindă cu undiţa, la capul căruia se află un inel de metal, gîtul unei sticle. Dacă izbuteşte, capătă o punguţă cu bomboane. „Taie sfoara"! — un alt joc. Trebuie, cu ochii închişi, să tai cu foarfeca o sfoară la capătul căruia atîrnă un mic cadou.

— Dar vino repede, Gheorghiţă! Mai avem de văzut...

...şi alte lucruri interesante

— Dragi ascultători, chiar în clipa de faţă se distribuie premiile la cele trei concursuri care au avut loc: concursul „Drumeţii veseli" cu tema „A înflorit republica noastră dra-

gă", concursul pentru cel mai bun cîntăreţ şi recitator. Ultimul a avut, de asemenea, o temă patriotică: „Republica în cîntec şi poezie". Au fost alese tocmai acele cîntece şi poezii care vorbesc despre republică.

— Gheorghiţă, te rog să atragi atenţia ascultătorilor că a început programul echipei artistice.

— Intr-adevăr, dragi ascultători. Programul e bogat. El conţine cîntece şi recitări despre partidul nostru drag, dansuri populare... Iată şi o urare în versuri adresată pionierilor fruntaşi la învăţătură precum şi un cuplet satiric despre unii care nu prea vor să înveţe sau nu se prea împacă cu disciplina. Un colectiv teatral interpretează o scenetă intitulată „S-a întîmplat de Anul Nou".

Acum se dansează. Peste cîteva minute va avea loc concursul pentru cea mai bună pereche dansatoare de vals. Pînă atunci, dragi ascultători, iată-mă potopit de o ploaie de confeti şi serpentine!

Într-un loc s-a petrecut un „incident". Mă apropii cu microfonul. Interesant! „Miliţia carnavalului" a „arestat" un „delicvent". Acuzaţia e gravă: avea o mutră plouată şi nu se distra. Desigur că, „tribunalul carnavalului" îi va da maximum de pedeapsă. Da. Respectivul a fost condamnat să facă un meci de box... cu adversar imaginar.

— Şi... acum, dragi ascultători, închei emisiunea mea solicitînd preşedintelui unităţii cîteva cuvinte pentru cititorii „Scînteii pionierului".

— Vă urez să organizaţi carnavaluri şi mai reuşite decît al nostru. Petrecere frumoasă şi la mulţi ani!

Dragi ascultători, am transmis reportajul lui Gheorghiţă-reporterul: „Carnaval". Cu aceasta, emisiunea noastră a luat sfîrşit.

Pt. conf. A. WEISS

EI AU NUMAI NOTE FOARTE BUNE

Pojar Luminiţa, cl. a VI-a, Şcoala de 7 ani nr. 5, Roman.

Toană D. Sevastica, cl. a V-a, Şcoala de 7 ani Basarabi, raionul Calafat

Flore Elena, cl. a IV-a, „Casa de copii", Beiuş

Şerbu Laurenţiu, cl. a VI-a A, Şcoala de 7 ani, Bereşti

Cider Mihaela, cl. a IV-a, Şcoala de 7 ani nr. 2, Bîrlad

Parascan Ana, preşedinta det. 4, Şcoala de 4 ani nr. 6, Bacău

DISTINCȚIILE PIONIEREȘTI

PREGATIRI...

Zi de zi, pionierii Școlii medii nr. 1 din Pitești se pregătesc pentru obținerea distincțiilor pionierești.

Primele condiții de a învăța bine, de a fi disciplinat, este pentru ei preocuparea principală. Pe la începutul anului școlar în clasa a IV-a B erau unii pionieri care veneau cu lecțiile neînvățate, cu temele nescrise. Colectivul de conducere a organizat o adunare de detașament.

— Toți trebuie să învățăm bine, a spus Ionescu Ana, președinta detașamentului. Cei care au note mici sînt tocmai cei care nu au un program al zilei, care nu știu să-și ia notițe la ore. Să învățăm mai bine, să ne ajutăm unii pe alții, și rezultatele vor fi mai bune!

Și așa a fost. După cîteva adunări de grupă în care s-a discutat despre programul zilei, despre cum se ia notițe, după articolele de la gazeta de perete și organizarea grupelor de într-ajutorare, pionierii au început să învețe mai bine. Acum, la sfîrșitul primului trimestru, *detașamentul clasei a IV-a B nu are nici un corigent.*

Pionierii se pregătesc și pentru îndeplinirea altor condiții. Și, pentru că sîntem în preajma zilei de 30 Decembrie, sărbătoarea proclamării republicii, pionierii claselor a VII-a s-au gîndit să organizeze o adunare deosebită. Au început lucrul. În primul rînd, citesc lucrări documentare despre însemnătatea proclamării R.P.R. Republica înseamnă și o Constituție nouă, înseamnă drepturi reale pentru cetățenii R.P.R. De aceea, au hotărît să transcrie din Constituție articolele despre dreptul la învățătură, la vot, despre cel referitor la egalitatea în drepturi. Văpsăroiu Constanța și Neagoe Victor scriu aceste articole pe panouri, împodobesc sala în care va avea loc adunarea festivă. La banca elevei Naum Mihaela s-au adunat cîțiva pionieri, și, împreună, decupează fotografii din ziare și reviste, alcătuind un fotomontaj. Alți pionieri lucrează un album cu aspecte din fabrici și uzine, de pe ogoarele gospodăriilor agricole colective și de stat, din școli și facultăți. La adunare vor invita o tovarășă deputată, o tovarășă muncitoare fruntașă, un muncitor, elev la cursul seral.

Mai înainte au vizitat muzeul Doftana, au fost la fabrica de tananți „Argeșul", la noile blocuri în construcție. Activitatea lor pionierească este din ce în ce mai interesantă.

GETA COSTIN

TREI ÎNSEMNARI

Se adunaseră într-o încăpere a Școlii de 7 ani nr. 6 din Orașul Stalin mai mulți pionieri din clasele a V-a A, a V-a F și a V-a C. La recomndarea colectivelor de conducere ale acestor detașamente, urma ca unor pionieri să li se treacă în carnetul pionierului încă o condiție îndeplinită în vederea obținerii distincțiilor pionierești.

Cu toții, dar mai ales Șerbănescu Speranța, Karom Maria și Mihuț Mircea, o așteptau cu nerăbdare pe tovarășa instructoare superioară. Pe acești trei pionieri toți colegii avuseseră prilejul de nenumărate ori să-i admire pentru frumusețea cu care interpretează poezii și cîntece despre patrie și partid.

În jurnalele de detașament era consemnat faptul că, la concursul pe școală pentru „Cel mai bun recitator și cel mai bun solist" acești trei pionieri au luat premii și au fost aplaudați cu căldură de întreaga adunare.

Tovarășa instructoare i-a întrebat pe cei trei copii, Speranța, Maria și Mircea despre ce anume îi interesează. Dragostea lor pentru literatură, pentru cîntece, a făcut ca discuțiile cu tovarășa instructoare superioară să-i intereseze pe toți cei de față. Apoi tovarășa instructoare le-a cerut celor trei carnetele pionierului. În dreptul condiției cu privire la cunoașterea a 3 poezii și 3 cîntece, ea a trecut cuvîntul „îndeplinit".

Acest cuvînt vorbește despre munca perseverentă a celor trei pionieri pentru obținerea distincțiilor.

OANA MAGDU

Pentru steluța roșie

Despre steluța roșie, despre felul cum se pregătesc s-o obțină, ne-au povestit, cu căldură și pionierii de la Școala de 7 ani „Ion Creangă" din Humulești, raionul Tg. Neamț. Multe s-au schimbat în aceste locuri în care și-a petrecut copilăria marele nostru povestitor, Ion Creangă. Copiii învață astăzi într-o școală mare, frumoasă, se bucură de o viață lipsită de griji, se străduiesc zi de zi să devină cît mai buni, mai harnici și mai pricepuți. Iată, de pildă, ce ne-a spus pioniera Negoiță Nicoleta. Este în clasa a VII-a și s-a gîndit, după cum era și firesc, ce muncă să-și aleagă în viitor. Visează să fie învățătoare, să-i ajute cînd va fi mare pe copiii de mîine pentru a deveni oameni de nădejde. Pentru acest lucru însă, trebuie să te pregătești serios, încă de pe băncile școlii, cînd porți la gît cravata roșie. Trecerea condițiilor pentru distincția pionierească a ajutat-o pe Nicoleta să-și îmbogățească cunoștințele, să-și îmbunătățească modul de pregătire a lecțiilor, să-și fortifice sănătatea, să participe cu entuziasm la diferite acțiuni obștești. În școală se află o bibliotecă cu peste o mie de volume și printre pionierii care împrumută cărți, se numără și Nicoleta. O pasionează cititul și, de ce n-ar mărturisi, această pasiune a devenit, într-adevăr pasiune, de cînd a început să se pregătească pentru obținerea steluței roșii! Nicoletei îi place mult cîntecul. Încă din vară a participat la concursurile pentru cel mai bun recitator și cîntăreț, organizate de unitate. Asemenea altor pionieri din școală, ca Mosor Viorel, Cojocaru Veronica, Enea Maria, Antoniu Maria, Nicoleta s-a pregătit temeinic și cu dragoste pentru clipa mult așteptată a primirii steluței roșii, luînd parte la adunări pionierești și seri literare inițiate în școală, la acțiuni patriotice, întreceri sportive etc.

Pe întinsul patriei, pionierii și-au arătat de nenumărate ori vrednicia și priceperea lor. Steluța roșie le va străluci pe piept drept mărturie a zelului lor în muncă, a interesului lor permanent pentru însușirea deprinderilor frumoase.

M. LICIU

În carnetul pionierului, tovarășa instructoare superioară mai trece un „îndeplinit". Pionierul Bădescu Aurel de la Școala de 7 ani nr. 124 din București, e bucuros. Fiecare zi îl apropie de îndeplinirea tuturor condițiilor, de primirea distincțiilor pionierești.

VIITORII PETROLIȘTI

Vizita bătrînului petrolist, invitat de pionieri la cercul lor, a stîrnit mare interes și nerăbdare. Și iată că, de cum sondorul a început să le vorbească „tinerilor petroliști", de la Casa pionierilor din Cîmpina, în fața lor a și răsărit aievea parcă înalta turlă a sondei, sfredelul care scormonește pămîntul, straturile care unul după altul îl lasă să pătrundă tot mai în adîncuri, petrolul care țîșnește cu o nemaipomenită presiune, oamenii care se mișcă repede prinzînd șuvoiul neastîmpărat în dispozitivul de captare, domolindu-l și conducîndu-l prin țevi la rezervoare și rafinării.

„Dar cu pompele cum se lucrează...?" „Gazele unde se duc?..." „Cum sînt separatoarele?..." au năvălit pionierii cu întrebările cînd muncitorul a tăcut.

— Văd că vreți să știți totul, a zîmbit el. Ei bine, veniți la schelă și acolo veți afla răspuns la întrebările voastre!

Bineînțeles că invitația a fost primită cu multă bucurie. Și, într-adevăr, ce interesantă e munca petroliștilor! Să dai mii de tone de petrol zilnic!

— Trebuie neapărat să mergeți la rafinării, numai după aceea veți pricepe ce importanță are munca noastră aici, le-au spus muncitorii.

S-au dus și la rafinării. Au aflat acolo „minunea" transformării țițeiului în sute de derivate și produse...

In laboratorul Casei pionierilor au pregătit apoi ei singuri fel de fel de experiențe, în sala de proiecții au urmărit filme care le dezvăluiau secretul originii petrolului sau le arăta munca petroliștilor. Pregătesc acum alcătuirea machetei unei sonde. Nu-i ușor lucru, dar... ei vor fi petroliști. De altfel, Stoichița Ion ca și Stoichița Constantin, pionieri în clasa a V-a de la Școala medie nr. 1, au spus tuturor hotărît că altceva decît petroliști nu vor să fie. S-ar putea să nu-și schimbe părerea. Totul este în favoarea hotărîrii lor. Și orele interesante de la cerc, și faptul că învață bine la școală, și exemplul părinților petroliști și, mai ales, dorința de a reuși și ei să scoată la lumină, din adîncurile pămîntului aurul negru. Dorința aceasta o împărtășesc încă mulți alți pionieri care au îndrăgit cercul „Tinerilor petroliști".

E. DONOSE

EI AU NUMAI NOTE FOARTE BUNE

Stănciugelu Gheorghe, cl. a V-a, Școala de 7 ani com. Basarabi, raionul Calafat

Totescu Mindruța cl. a VII-a B, Școala de 7 ani nr. 1, Rîmnicu Vîlcea

Maricuț Florentin cl. a V-a B, Școala de 7 ani nr. 165, București

Fischer Gheorghe cl. a IV-a C, Școala de 7 ani nr. 4, București

Boanță Marilena cl. a V-a C, Șc. de 7 ani nr. 124, București

Roman Eleonora cl. a III-a A, Șc. de 7 ani nr. 165, București

ÎN CINSTEA ZILEI DE 30 DECEMBRIE

Pe tot cuprinsul țării se desfășoară întreceri avîntate în cinstea zilei de 30 Decembrie. Muncitorii, tehnicienii și inginerii din fabrici și uzine, obțin succese importante în munca de producție, în îndeplinirea și depășirea planurilor anuale. Așa, de pildă, harnicii muncitori din oțelăriile Martin și electrice, au realizat pînă în ziua de 15 decembrie o producție mai mare cu aproape 300.000 tone de oțel față de anul trecut. Numai acest spor depășește întreaga producție de oțel din anul 1938!

*

Succese importante în producție au obținut și muncitorii de la uzinele „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin. Săptămîna trecută, pe bancul de probare de la sectorul montaj general al uzinelor, a ieșit cel de al 16.000-lea tractor. Totodată, harnicii muncitori de aci au economisit și o mare cantitate de metal, din care se pot construi în plus circa 365 tractoare.

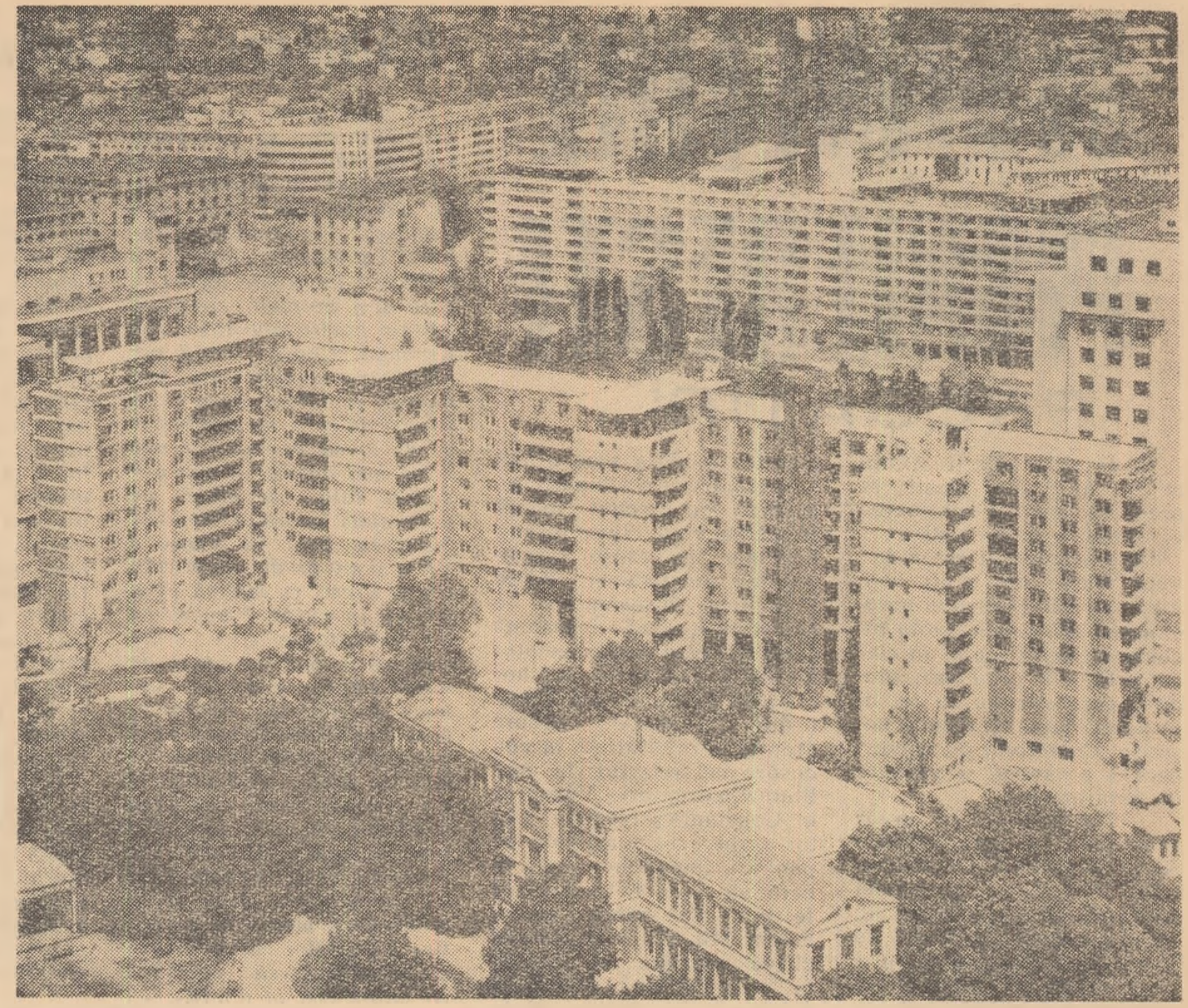
*

Colectivele fabricilor de textile și-au îndeplinit încă de la începutul lunii decembrie planul anual la producția globală. Antrenați în însuflețite întreceri socialiste în cinstea zilei de 30 Decembrie, muncitorii din industria textilă vor fabrica în plus, pînă la sfîrșitul anului, circa 8.500.000 metri pătrați țesături din bumbac, lînă, mătase, in și cînepă.

*

Cinematograful pătrunde tot mai mult în satele noastre, contribuind la ridicarea nivelului cultural-artistic. De curînd, în comunele Călinești și Vama din raionul Oaș, Foeni, raionul Carei, Borința, raionul Lăpuș, și alte 16 localități din regiunea Baia Mare s-au deschis noi cinematografe sătești.

Numai în 11 luni din acest an, numărul spectatorilor de la sate s-a ridicat la peste 5.000.000!

Pe zi ce trece, mai frumoase și mai luminoase devin orașele și satele patriei noastre. Blocuri și uzine, școli, cinematografe și teatre moderne, se înalță în toate colțurile țării. Capitala noastră dragă îmbracă și ea straie tot mai mîndre. Iată, în fotografie, luată din elicopter, imaginea noului complex de blocuri construite în piața Gării de Nord, București.

Cadrele de mîine ale uzinei

Pe Petre nu-l prindea de loc somnul. Îi răsuna încă în urechi vocea prietenoasă, dar fermă, a muncitorului Zaharia Constantin :

— O să lucrăm de acum înainte împreună, o să facem treabă bună, nu-i așa ?

— Da, răspunsese repede Petre. Dar cît de intimidat rămăsese în această primă zi a practicii în uzină ! Halele mari, mașinile de toate felurile și mai ales îndemînarea muncitorilor, îl uimiseră. În școală, este drept, se străduise să învețe cît mai multe despre strung și meseria pe care și-o alesese. Dar acum îi era parcă teamă. ...„Cît aș dori ca totul să meargă bine", se gîndea el și lua încă o dată, pentru a nu știu cîta oară, cartea în mînă, să repete piesele strungului...

Au trecut mai multe zile. Cu răbdare și pricepere, muncitorul strungar Zaharia, îi explicase și-i arătase rînd pe rînd, ce avea de făcut. „Cînd ai să crezi tu că poți să lucrezi singur, să-mi spui", i-a zis el lui Petre.

De cîte emoții și ezitări nu-și aduce aminte Petre! Și totuși, într-o zi, a spus hotărît: „Sînt gata!" Și meșterul a înțeles despre ce este vorba. „Bine, era și timpul să începi singur să mînuiești strungul, nu-ți fie teamă, sînt aici". Mișcările pe care le observase zile în șir, le urma acum și Petre cu siguranță: Piesa a reușit de minune!...

A mai trecut timp de atunci și lui Călin Petre i s-au încredințat și alte lucrări. Știe să folosească cu iscusință micrometrul, iar filetarea, care cere multă atenție și precizie, nu mai este un secret pentru el. „Nici nu se putea altfel, spune Petre între prieteni. Doar lucrez în brigada fruntașă pe secție Nu pot să mă fac de rușine".

Dar în uzina „1 Mai" din Ploești, la cazangerie sau turnătorie, la sculărie sau secțiile mecanice poți întîlni încă mulți alți elevi ai școlii profesionale de pe lîngă uzină făcînd practică. Și fiecare îți poate povesti cu însuflețire despre munca lui, despre școala în care învață, despre rezultate. Iar rezultatele nu pot fi decît bune, atunci cînd în școală, profesorii își dau silința să-i învețe cît mai multe lucruri folositoare, cînd li se pune la dispoziție cămin de locuit și haine gratuit, teren sportiv și cercuri artistice. Ei vor deveni cadre de nădejde cu calificare înaltă, cadrele de mîine ale uzinei, pe care au îndrăgit-o.

E. TOFAN

Pe drumul cel bun

— Ți-ai adus aminte că ai frați în Dobreni!? E timp de cînd n-ai dat pe la noi, Marine! Ia loc, stai și tu Gheorghe, îi invită Ioana Călin, sora lor.

Marin Radu, după ce-și examină ghetele — ferindu-și astfel ochii vinovați — făcu un ocol cu privirea prin casă. Văzu în camera alăturată un șifonier nou, un aparat de radio. Nu cercetă mai departe. Era sigur că sînt și celelalte piese ale unui dormitor modern. Apoi cu voce tare, trase o concluzie:

— Mă, dar o duceți bine! V-ați îmbogățit, cum se vede treaba! Ați făcut casă nouă, frumoasă; în curte am văzut un porc cît un bivol. Da'... ia spune-mi, nepoate — i se adresă lui Nicolae Călin — casa și tot rostul le-ați făcut numai din ce v-a dat colectiva?

— Dar parcă numai noi ne-am făcut casă! răspunse Nicolae, fiul Ioanei Călin. Ehei, să-l vezi pe nenea Dima Florea în ce casă stă acum! Tot de pe urma colectivei o are. Și apoi, a avut el vreodată hambarele pline ca acum? Să-ți spun ce-a primit: 600 kg grîu, 2.600 kg porumb, 400 kg cartofi, 160 kg ceapă și cîte altele. Toate acestea numai ca avans 40%. Dar cînd o primi și restul! Sau să-l luăm pe Alexandru Popa. Să vezi ce casă și-a făcut; s-o așezi în centrul Bucureștiului, nu alta. Dar unchiul Gheorghe? Să-ți spună el, că e aici. Ți-al făcut casă, unchiule? Ți-ai făcut! Ai ținut copiii prin școli? Unul este inginer. Ai tot ce-ți trebuie? Ai!

— Așa este! Marine, tu mă știi cum am trăit și ce-am avut. Să-ți spun ce am azi, că Nicu n-a spus tot. Pe lîngă ce-a spus el, mai am... pămînturi cît vezi cu ochii, sute de vite, grajduri mari, pătule... Ba și bani puși de-o parte, peste 1.000.000!

— Cît ???!! — întrebă mirat la culme, Marin.

— Cît ai auzit ! Milionul e fondul de bază al gospodăriei. Toate acestea, plus munca noastră chibzuită și cu tragere de inimă, ne sporește nouă traiul. Păi, sîntem gospodărie fruntașă în raionul Vidra!

Marin Radu făcu din nou o examinare ghetelor. Se uită la comunistul Gheorghe Radu, la comunistul Nicolae Călin, la Ioana Călin — văzu în ochii lor un îndemn. Îndesă căciula pe cap și o luă spre poartă. Se urcă în căruță. Strînse hățurile. Își luă rămas bun din privire. Privirea omului ce a luat o hotărîre bună: să meargă și el alături de ai lui, pe drumul belșugului, să intre în marea familie a colectiviștilor.

D. TRĂISTARU

LAMINORIȘTII

Suluri scînteietoare de foc se rostogolesc în marea hală a laminorului. Duduitul mașinilor, imaginea oțelului incandescent, îți produc o impresie amețitoare.

Brigada de tineret de sub conducerea comunistului Gheorghe Goldan de la Fabrica de țevi din Roman, poartă un nume de onoare, un cuvînt scump fiecărui om cinstit — „Brigada păcii". În primăvara acestui an, brigada a primit steagul de brigadă fruntașă pe oraș. Acum, ea luptă să cîștige întrecerea în cinstea zilei de 30 Decembrie. Care va fi rezultatul, îl bănuim de pe acum, dacă ținem seama că brigada are o tradiție frumoasă: fiecare lună a acestui an a trecut încărcată cu daruri, roade bogate ale muncii, primite de la harnicii laminoriști. „De data aceasta, ne spune tovarășul Gheorghe Goldan vrem să depășim nu numai planul de muncă, dar și angajamentul pe care l-am luat în legătură cu depășirea planului de muncă". Tînărul comunist Gheorghe Goldan vorbește mult și cu dragoste despre tovarășii săi. Stă pe gînduri cînd îl rugăm să ne spună care dintre ei s-a evidențiat în mod deosebit. „Tot nu pot, ne mărturisește el zîmbind, ar trebui dată ca exemplu întreaga brigadă". Laminoriștii din „Brigada păcii" sînt prieteni foarte buni și în timpul lor liber. Uneori merg să vizioneze filme împreună, sînt preocupați de viața fiecărui tovarăș al lor. Cît privește cursurile serale, nu există laminorist care să lipsească. „Vrem să ne îmbogățim cunoștințele și... nu e firesc? În brigada noastră s-au făcut multe inovații. Mai tîrziu, completarea cunoștințelor ne va ajuta pe lîngă practica din producție, să aducem și alte perfecționări în muncă".

Anul 1961, acum cînd e foarte aproape de noi, este așteptat nu numai cu simțămîntul tradițional. Laminoriștii din „Brigada păcii" și-au luat angajamentul să depășească planul cu 1 la sută, să facă economii la scule în valoare de circa 300.000 lei, să obțină economii la materia primă. Cu toții doresc ca în anul 1961 să mențină steagul de brigadă fruntașă, ca schimbul lor să iasă primul, și cel de noapte să-l ajungă pe cel de zi. E o dorință pe care ar mărturisi-o zi de zi dar... „să vorbească faptele", spun ei. Și faptele vor grăi ca și pînă acum, pretutindeni unde oamenii noi ai zilelor noastre îmbrățișează viitorul prin munca lor entuziastă, prin hotărîrea cu care participă la măreața operă a desăvîrșirii construirii socialismului.

M. DIACONU

Tineri din lumea întreagă...

Ziarele au adus o veste îmbucurătoare: proiectul de rezoluție al R.P. Romîne cu privire la promovarea ideilor păcii în rîndurile tineretului, a fost adoptat de Comitetul nr. 3 al Adunării Generale a O.N.U. Aceasta reprezintă o importantă victorie morală a țării noastre.

După ce s-au manifestat fățiș răuvoitoare față de proiectul de rezoluție, propus de țara noastră, delegațiile S.U.A. și Angliei au declarat în cele din urmă că „sînt pentru promovarea oricărei idei în rîndurile tineretului". Cu alte cuvinte, imperialiștii americani și englezi sînt și pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor războinice, a acelor idei menite să strecoare în sufletul sensibil al tînărului otrava urei față de alte naționalități, ura de rasă, ura împotriva a tot ce-i supără pe imperialiști. Demascați la timp și puși în fața criticilor dezaprobatoare ale unor delegați (Irak, Arabia Saudită, Ceylon), delegațiile S.U.A. și Angliei au bătut în retragere.

Apoi, proiectul de rezoluție romîn a fost votat, multe paragrafe ale acestui proiect obținînd unanimitatea de voturi. În pofida intrigilor S.U.A. și Angliei, rezoluția recomandă tuturor guvernelor, organizațiilor neguvernamentale și persoanelor să întreprindă acțiuni eficiente pentru a sprijini promovarea ideilor păcii în rîndul tineretului, pentru promovarea respectului reciproc și înțelegerii între popoare; rezoluția recomandă, de asemenea, întreprinderea unor studii de către O.N.U. în legătură cu tineretul, ș.a.

Politica de pace a guvernului nostru, politică de înțelegere și colaborare cu toate popoarele lumii, a determinat delegația noastră la O.N.U. să propună proiectul de rezoluție cu privire la promovarea ideilor păcii în rîndurile tineretului.

Tineretul, de-a lungul istoriei omenirii, a dat cele mai multe jertfe în războaie. Tineretul aparține viitorului și de felul cum va fi el educat — în spiritul păcii sau al războiului — depinde dacă mîine, în lume, popoarele vor trăi în pace sau se vor război. Iată de ce guvernul romîn — guvernul unui stat socialist, care face totul pentru dezvoltarea multilaterală a tineretului, care face totul pentru ca tinerii din țara noastră să aibă un trai fericit, — a propus discutarea la O.N.U. a problemei educării tineretului în spiritul păcii și al înțelegerii între popoare. Numai delegația unei țări socialiste putea face o asemenea propunere. Un stat burghez, gata oricînd să asuprească alte popoare de dragul profiturilor, de dragul îmbogățirii prin jefuirea altor popoare, n-ar fi propus niciodată așa ceva. Educarea tineretului în spiritul războiului, al distrugerii, al uciderii altor oameni de altă naționalitate, sau rasă — iată ce educație se face tineretului în S.U.A. și în alte state capitaliste: R.F. Germană, Anglia, Italia, Franța etc.

Promovarea ideilor păcii în rîndul tineretului, apropierea dintre tinerii de diferite rase și naționalități, duc la cunoașterea reciprocă și favorizează pentru anii ce vin o politică de apropiere între state.

Pacea e lucrul cel mai scump, și pentru pace trebuie făcut totul; tineretul să fie educat astfel, încît să fie totdeauna alături popoarelor în lupta pentru libertate și pace împotriva imperialiștilor ce ar dori să declanșeze un nou război.

Rezoluția inițiată de delegația romînă și adoptată în unanimitate la 18 decembrie de Adunarea Generală a O.N.U. este un pas important în direcția educării tineretului în spiritul ideilor păcii. Adoptarea acestei rezoluții constituie o victorie morală a statului nostru socialist, factor activ în lupta popoarelor pentru pace.

A. ENACHE

O victorie în lupta împotriva colonialismului

Zilele trecute, Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat Declarația cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale, inclusă pe ordinea de zi a sesiunii O.N.U. din inițiativa Uniunii Sovietice.

Oamenii cinstiți din întreaga lume au salutat cu căldură acest important rezultat al „marii discuții" care s-a desfășurat la O.N.U. din inițiativa delegației sovietice. Propunînd Adunării Generale a O.N.U. discuția lichidării colonialismului, Uniunea Sovietică a întins o mînă frățească tuturor acelor popoare din Asia, Africa, Oceania sau America de Sud care se mai zbat în lanțurile robiei coloniale. Discuția care s-a desfășurat la O.N.U., în legătură cu aceasta, a arătat lumii, deosebit de limpede, care este reazemul criminalului sistem al robiei contemporane. Cuvîntul diferitor delegați ai țărilor afro-asiatice, care au înfierat colonialismul, poziția S.U.A. de sprijinire a colonialiștilor, au adeverit o dată mai mult cuvintele „Declarației Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești" din noiembrie 1960 de la Moscova: **Reazemul principal al colonialismului contemporan sînt Statele Unite ale Americii. Imperialiștii, în frunte cu S.U.A., depun eforturi desperate pentru a menține, prin metode și forme noi, exploatarea colonială a popoarelor din fostele colonii. Monopolurile încearcă să păstreze în mîinile lor"** bogățiile imense ale țărilor coloniale din Asia, Africa și America Latină.

Delegațiile popoarelor care și-au cîștigat de curînd independența, au înfierat noile încercări ale S.U.A. de a subjuga sau de a sprijini subjugarea a o serie de state care, după ani de robie, au încercat să-și cîștige independența.

Delegația S.U.A., alături de delegațiile unor state posesoare de colonii (Spania, Anglia, Franța, Portugalia, etc.) s-au... abținut de la vot. Acest lucru, delegația S.U.A. l-a făcut pentru a înșela popoarele. Imperialiștii și-au spus: dacă votăm împotriva condamnării colonialismului ne atragem ura popoarelor coloniale, iar dacă vom vota pentru condamnarea colonialismului, ar însemna să votăm împotriva prietenelor noastre de jaf — țările colonialiste. Mai bine să... ne abținem!... Dar faptul că S.U.A., s-au abținut de la vot a dat naștere unui gest semnificativ: unul din membrii delegației americane — o savantă de culoare — d-na Selma Watson George, s-a ridicat în picioare și a aplaudat îndelung votarea rezoluției de condamnare a colonialismului, demonstrînd astfel public dezacordul ei cu politica reacționară a guvernanților S.U.A. Popoarele nu s-au lăsat nici ele înșelate de „imparțialitatea" S.U.A., care s-au abținut de la vot; ele au văzut în această abținere că S.U.A. s-au pronunțat fățiș, fără jenă, în favoarea colonialiștilor.

Reprezentantul Cubei, demascînd rolul ingrat al S.U.A., a spus: „Noi, cubanezii, nu avem nevoie să ni se spună ce e colonialismul. Pînă nu de mult am fost o colonie a S.U.A.". „Noi vedem rînjetul neocolonialismului la propriile noastre porți. Noi vedem rînjetul lui în Congo, unde cu ajutorul S.U.A. poporul este îmbrăcat în noi lanțuri ale robiei..."

Voi, copii, trebuie să fiți mîndri că faceți parte din puternicul lagăr al țărilor socialiste, care au înfierat sistemul colonialist, țintuindu-i pe imperialiști la stîlpul infamiei; trebuie să fiți mîndri că o declarație de condamnare a colonialismului a fost adoptată la O.N.U. din inițiativa U.R.S.S.; trebuie să fiți mîndri că delegația noastră a votat pentru această declarație, înfierind cu tărie rușinoasa robie contemporană care este colonialismul. Poporul nostru, iubitor de libertate, dorește ca și celelalte popoare să trăiască în libertate.

EMIL EMANOIL

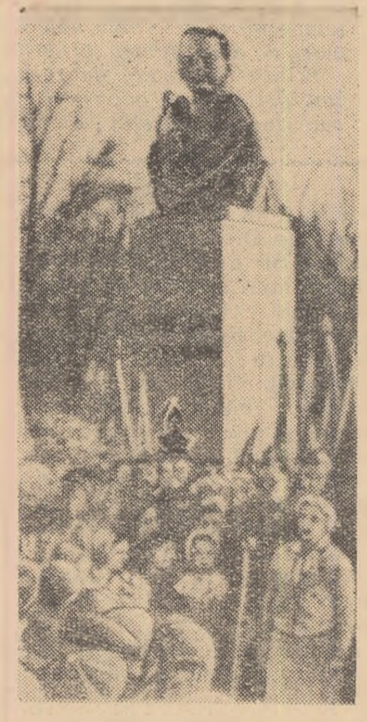
De la prietenii tăi de peste hotare

Monumentul lui Vitea Cerevicikin

Nu de mult, în parcul pionierilor din orașul Rostov pe Don, a avut loc dezvelirea monumentului pionierului erou Vitea Cerevicikin. În mîini Vitea ține un porumbel călător. Pare că din clipă în clipă porumbelul își va lua zborul în înălțime... Așa a fost în zilele zbuciumate ale anului 1941. Rostovul era cotropit de dușmani. Cînd ici, cînd colo, se auzeau împușcături. Cum îi ura Vitea pe fasciști! Îi ura și se lupta cu ei. Cu ajutorul porumbeilor el transmitea știri importante unităților sovietice despre amplasarea statelor majore ale fasciștilor. Dar dușmanii l-au urmărit cu înfrigurare și în cele din urmă l-au descoperit și l-au ucis pe Vitea.

Acum în fața monumentului, pionierii din Rostov cîntă faptele eroului într-un cîntec înălțător:

„Porumbei, dragii mei
Zburați în înălțimi.
Voi, porumbei înaripați,
Spre cer vă avîntați".

Monumentul lui Vitea Cerevicikin.

O tabără neobișnuită

Pilzenul este un oraș vechi, cu o industrie dezvoltată. Aici sînt și renumitele fabrici de bere. Sub fabrici se întindea, pe o distanță de 9 km, un tunel, iar în tunel erau mii de butoaie uriașe de cîte 30.000 litri fiecare. Butoaiele s-au învechit. Se punea problema ce să se facă cu ele? Vîrstnicii s-au tot gîndit și au spus: hai să le folosim la amenajarea unei tabere pentru pionierii noștri. După puțin timp, la marginea pădurii, lîngă rîu, se auzeau lovituri de topoare și tîrnăcoape. Cei care ascultau nu știau ce să creadă. Cu mirare însă au privit cum vechile și uriașele butoaie s-au transformat în căsuțe vesele, multicolore. Amenajate minunat în interior, vopsite vesel pe dinafară, tabăra părea un orășel de pitici din basme. Aici și-au petrecut vacanța o parte din pionieri, în originala tabără din... butoaie.

Una din căsuțele pionierilor

COPIII DIN MAHALAUA CAMPO ARTIGLIO

Nu de mult, ziarele italiene relatau o cumplită tragedie petrecută la Roma. Despre ce e vorba? Doi din copiii familiei muncitorului Mario Galanti, unul în vîrstă de patru ani, iar celălalt de numai două luni, au pierit mistuiți de flăcări într-o cocioabă de la periferia Romei.

O asemenea dramă ar fi fost, desigur, ușor de evitat dacă cei doi copii n-ar fi locuit într-o cocioabă din scînduri, insalubră, în care fumul din sobe ieșea direct în „casă".

Dar aci nu e vorba de un caz izolat. Primarul orașului Roma a fost nevoit să arate într-o statistică că în capitala Italiei există 50.000 de familii care locuiesc în „locuințe improprii", adică în cocioabe. Aceasta în afara altor 12.000 de baracamente și cocioabe dărăpănate ce se înșiră pînă sub arcadele vechilor apeducte romane.

Fotografia de mai jos înfățișează doar un aspect din mahalaua Campo Artiglio de la periferiile Romei, unde părinții și copiii lor trăiesc în cocioabe de scîndură, dezolante.

Mahala întunecată, unde copiii sînt lipsiți de bucuriile copilăriei.

ȘTIINȚA și TEHNICA

Succese remarcabile în opera de electrificare

La 26 octombrie s-au împlinit zece ani de la aprobarea Planului de electrificare a țării de către Plenara Comitetului Central al P.M.R.

In cursul celor zece ani de aplicare a Planului de electrificare, realizările obținute sînt deosebit de importante:

— In domeniul centralelor termoelectrice au fost ridicate centrale de mare putere, cum ar fi termocentrala „Gheorghe Gheorghiu-Dej" — Doicești, de 120.000 kW, Steaua Roșie Sîngeorgiu, de 150 000 kW, Paroșeni de 150.000 kW

— S-au proiectat și executat lucrări de termoficare industrială permițînd producerea combinată de energie electrică și căldură în condițiuni foarte economice, cum sînt centralele de la Roznov, Luduș, Gălăuțași, Bucecea, Livezi și altele.

In momentul de față se află în curs de construcție o mare centrală de termoficare la Ploești, care va alimenta cu energie electrică și abur rafinăriile din regiune, înlocuind aproape 100 cazane vechi, neeconomice.

Dar cea mai importanta realizare este uzina hidroelectrică „V. I. Lenin" de la Bicaz de 210.000 kW. Această lucrare se înscrie printre cele mai mari amenajări hidroenergetice din Europa. Un baraj din beton cu o înălțime de 127 metri și un volum de 1.625.000 metri cubi creează un lac de acumulare de 35 km, avînd un volum de apă de 1.230.000 mc. Puterea instalată a centralei va fi de 210.000 kW., iar productia de energie electrică de circa jumătate miliard kWh (kilovați ore) anual.

Această lucrare va asigura atît alimentarea cu energie electrică a regiunilor din Moldova, cît și folosirea apelor din lacul de acumulare de la Bicaz, pentru irigații în valea Siretului.

Pe Valea Bistriței, pornind de la Bicaz, apele acumulate vor fi folosite și pentru funcționarea altor zece uzine hidroelectrice, care vor fi amenajate, pe o distanță de 70 km pînă la Bacau

Sporirea producției de energie electrică de la 2,1 miliarde kWh în 1950, la 7,7 miliarde kWh în 1960, fac posibile nu numai punerea în mișcare a mii și mii de mașini necesare economiei naționale, dar și iluminarea electrică a mii de sate. In felul acesta la sate pătrunde tot mai mult radioul, cinematograful și televizorul. Inainte de elaborarea Planului de electrificare, în țară existau electrificate doar 450 sate. In acest an numărul a ajuns la 3.000! In regiunea Stalin, de pildă, au fost electrificate în ultimii 12 ani, aproape de două ori mai multe sate decît în anii regimului burghezo-moșieresc.

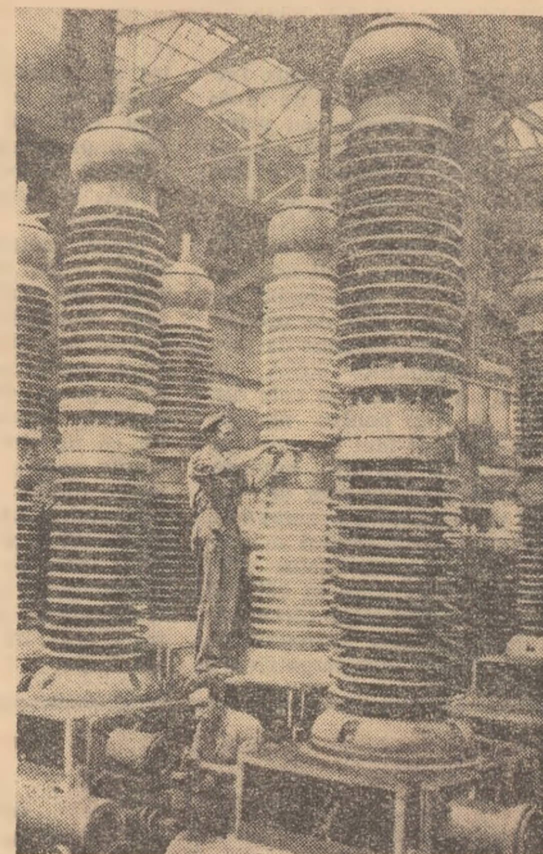
Planul de electrificare pentru anii următori prevede ca în anul 1975 producția de energie electrică să ajungă la 65—70 miliarde kWh, producție de zece ori mai mare decît în 1960, revenind cîte 3.000—3.200 kWh pe cap de locuitor, ceea ce va asigura un pas uriaș înainte în dezvoltarea forțelor de productie.

Ing. N. STOICA

- *Cu 1 kWh poate fi iluminată o locuință pe timp de 5 ore, pot fi aduși 10 litri de apă la punctul de fierbere.*
- *Cu cei 18,5 miliarde kWh (kilovați-ore) pe care-i va produce țara noastră în anul 1965, ar putea fi ridicată o greutate comparată cu întreaga populație a globului (aproape 3 miliarde de oameni) la înălțimea de 33,5 km.*
- *Cei 210.000 kW ai hidrocentralei de la Bicaz sînt suficienți pentru a țese aproape 17,5 milioane metri pînză pe oră.*
- *Pînă în 1965 liniile de transportare a energiei electrice din țara noastră vor folosi conductori care, legați unul de altul, ar înconjura ecuatorul de 1,5 ori.*

„La uzinele „Electroputere" din Craiova, se fabrică transformatori și motoare electrice de diferite tipuri și puteri.

In fotografie: Intrerupător destinat liniilor electrice de înaltă tensiune."

MECANIZAREA AGRICULTURII

Conducîndu-se după principiile leniniste de dezvoltare cu precădere a industriei grele, partidul și guvernul nostru au acordat o atenție deosebită și transformării socialiste a agriculturii, pe baza mecanizării și a introducerii metodelor agrotehnice înaintate. Plenara C.C. al P.M.R din 3—5 martie 1949, a pus bazele acestei transformări. Printre hotărîrile luate se prevedea și înființarea unor întreprinderi constructoare de mașini agricole.

Un exemplu viu de felul cum a fost transpusa în fapte această hotărîre, îl constituie însăși uzinele de mașini agricole „Semănătoarea".

Cu zece ani în urmă, aici erau niște făbricuțe și ateliere, sub numele de „Semănătoarea", care au primit sarcina fabricării unor mașini agricole.

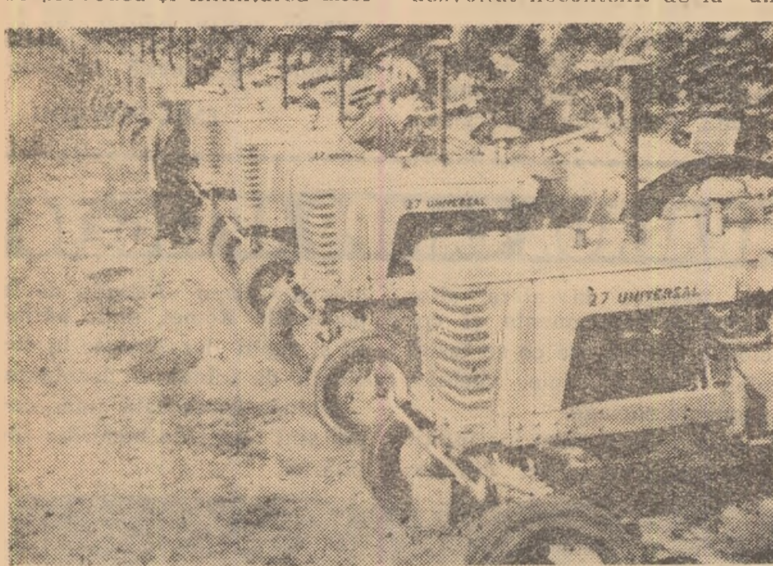
Uzinele „Semanatoarea" s-au dezvoltat necontenit de la an la an. Astăzi, în întreprindere se găsesc mașini și utilaje moderne fabricate în țară sau importate din țările prietene; a fost construită o turnătorie nouă, modernă, cu o mecanizare complexă a muncii, s-a amenajat o forjă modernă, s-au creat condiții de muncă pe care muncitorii noștri nici nu le-au visat în anii burgheziei.

Incă din 1953 s-au întrodus în fabricație noi tipuri de mașini, printre care, principalul produs pe atunci: secerătoarea-legătoare. Anul 1956 a constituit însă, pentru colectivul uzinei, un an de cotitură. Prin realizarea primului lot experimentat de 100 combine pentru recoltat cereale, a început înzestrarea agriculturii cu mașini moderne, complexe, de un înalt nivel tehnic. Volumul producției mașinilor agricole în acești zece ani a crescut la uzinele „Semănătoarea" de peste 16 ori, timp în care au fost livrate agriculturii peste 35.000 de mașini. In campania de recoltare a cerealelor din acest an au brăzdat holdele patriei peste 13.000 combine C—1, fabricate la „Semănătoarea".

Mașinile moderne și uneltele agricole de mare precizie, ieșite an de an pe porțile fabricii noastre, au contribuit, desigur, la opera de transformare socialistă a agriculturii. Realizările de pînă acum ne dau garanția că sarcinile intensificării continue a mecanizării agriculturii în anii 1960—1965, trasate de Directivele Congresului al III-lea al P.M.R., vor fi îndeplinite și chiar depășite. Aproximativ 100.000 de tractoare fizice, peste 43.000 combine pentru recoltat cereale, 8.000 combine pentru recoltat porumb, 70 000 semănători, precum și alte mașini vor înzestra stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat. Acesta este un factor hotărîtor pentru scurtarea cu 8—10 zile a termenului de executare a lucrărilor de însămînțare, și cu 7—8 zile a celor de recoltare.

Intensificarea dezvoltării socialiste a agriculturii în următorii ani, va face posibil ca la sfîrșitul perioadei 1960—1965, producția globală agricolă a țării noastre să crească cu 70—80 la sută față de 1959, asigurînd un belșug de produse agro-alimentare, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al populației.

AL. ȘERCĂIANU
șef serv. planificare
uzinele „Semănătoarea"

La S. M. T., Adjud, regiunea Bacău, pînă la sfîrșitul anului numărul tractoarelor va crește la 120, al combinelor la 24 si al semănătorilor la 34. In fotografie: Parcul de tractoare al stațiunii de mașini și tractoare Adjud.

Sfaturi practice

INGRIJIREA PLANTELOR IN TIMPUL IERNII

Pentru agricultură, reținerea unor cantități mari de zăpadă pe ogoare, are o mare importanță. Zăpada constituie un strat protector pentru grîul fraged (la un ger de —20 C, sub un strat de zăpadă gros de 20—30 cm, temperatura este abia de 0°C) și asigură solului rezerve mari de apă pentru primăvară.

Printre metodele de reținere a zăpezilor, amintim: împrăștierea pe ogoare a paielor, tulpinelor de porumb sau floarea-soarelui; amenajarea de parazăpezi din scînduri sau stuf, mai ales în cîmpia Bărăganului și Dobrogei, unde bat vînturi puternice.

In livadă trebuie pregătite din timp grămezi de paie putrede, gunoaie, bălegar, aproximativ cîte o grămadă la doi pomi. Aburii și fumul acestor grămezi arzînde, constituie o bună apărare împotriva înghețului. Tot pentru a-i feri de ger, puieții, arbuștii, tulpinele de fragi de pe lîngă casă, pot fi acoperite cu rogojini, paie sau pînză de saci. Cînd zăpada a căzut abundent, coroanele pomilor trebuie scuturate, pentru a evita ruperea crengilor, iar puieții dezăpeziți.

O operație importantă pe care o putem face iarna, în zilele uscate, este adunarea cuiburilor de omizi, distrugerea lor prin foc.

CONSTRUCȚII PENTRU POMUL DE IARNA

In desenul alăturat vă prezentăm cîteva modele de pălărioare, lampioane și jucării. Aceste modele pot fi construite ușor dintr-o foaie de carton, prin desenarea și decuparea figurilor cu foarfecele. In cazul pălărioarelor și lampioanelor, vă alegeți dimensiunile dorite după mărimea capului și, respectiv, după mărimea becului. Bucățile de carton decupate, care formează lampionul, le lipiți cu o soluție de clei. Pentru fixarea lampioanelor de pom (ca și a celorlalte figuri) puteți folosi o bucată de sfoară. In cazul în care în unele dintre lampioane introduceți, pentru iluminare, becuri electrice, sfoara lampionului va fi prinsă împreună cu cablul de alimentare de o crenguță mai groasă a bradului. Jucăriile, pălărioarele și lampioanele le puteți colora după dorință. Puteți construi cît de multe jucării aveți nevoie după exemplul dat de noi, și altele, după imaginația fiecăruia dintre voi.

Iluminarea pomului...

...o faceți cu beculețe electrice de 2,5 sau 6 volți. Dacă folosiți baterii uscate de lanternă de 4,5 volți fiecare, în acest caz, pentru fiecare baterie se folosesc 4 beculețe de 2,5 volți legate în serie cu fir de 0,5 mm diametru. Beculețele de 6 volți, legate tot în serie, pot fi alimentate de la o priză. In acest caz, pentru tensiunea de 110 volți sînt necesare 20 beculețe legate în serie, cu fir electric normal, izolat cu mătase; pentru tensiunea de 220 volți sînt necesare 40 de beculețe de 6 volți, legate ca mai sus. (Dacă beculețele sînt de 12 volți folosiți 12 beculețe pentru 110 volți și 24 pentru 220 volți). Atît într-un caz cît și în celălalt, legătura în serie se face astfel (vezi desenul): pe soclul becului se înfășoară capătul unei bucăți de sîrmă. Celălalt capăt se lipește de fundul becului următor. Legăturile electrice trebuie făcute corect, bine izolate, pentru a evita vreun scurt-circuit.

Dacă aveți la dispoziție, puteți introduce în circuitul electric un întrerupător, pentru a lumina pomul după voie. Beculețele pot fi colorate diferit pentru a da un aspect cît mai feeric pomului.

Ing. A. LISEANU

O discuție neobișnuită

În seara aceea aveam de corectat caietele clasei a VII-a C.

M-am așezat la masă, cînd deodată, am auzit niște glasuri subțirele, o forfotă neobișnuită iscată în jurul călimării și a tamponului cu sugativă. Mă uit mai bine și... ce să vezi? Personaje ciudate, minuscule și șubrede, se înghesuiau disperate căutînd să se ascundă după călimară și după tampon.

— Ia stați, le-am zis. Cine sînteți voi și de unde ați răsărit așa, neinvitate, pe masa mea de lucru?

Mica gloată s-a oprit. Am putut-o cerceta în voie. Erau acolo — închipuiți-vă! — un **i** cu punctul bandajat, un **v** cu ochii umflați de plîns, niște cazuri **genitiv, acuzativ** — care se sprijineau în cîrji și cîteva

grupuri ciudate de litere: **lau, dute, trimitețil, mam, iau,** plus cîteva cuvinte care șchiopătau amarnic pentru că arătau în felul următor: **intragă, ostil, tomna, pelaci, fică...** și încă multe altele.

—Ei, ați amuțit? am spus eu necăjită și nedumerită.

— Ba am putea vorbi, a rostit tremurat Acuzativul, dar întîi să-l îndepărtați pe dușmanul nostru.

— Asta-i bună! Ce dușman?

— E lîngă mîna dumneavoastră, a prins curaj și **i** cel bandajat. Creionul Roșu!...

— Cred că am priceput. Voi sînteți niște litere și cuvinte certate cu gramatica și ortografia!

— Să avem iertare, s-a repezit **i** indignat. Nu noi, ci stăpînii noștri sînt certați cu gramatica și ortografia.

— Și cine sînt stăpînii voștri?

— Iată: Sandu Constantin, Maria Almășan, Nicolae Duma, Marta Stanciu, Eugen Grün, Cornel Grün, Maria Mureșan și Alexandru Baciu, toți elevi în clasa a VII-a C.

— Elevii mei? m-am speriat eu.

— Da, ei, mi-a răspuns dîrzul **i**. Pe mine m-au alipit mereu lîngă cuvîntul **noștri**, unde nu era de loc nevoie de mine, drept care, fratele meu, din terminație, mi-a trîntit una de am văzut stele verzi. Am auzit în schimb că aș avea mare căutare, în calitate de articol hotărît plural masculin, la unele cuvinte precum **fii, copii** din caietele acelorași elevi. Iar tovarășii mei au alte plîngeri și mai grele. Uite, **lau, dute, mam, trimitețil,** îmi spun mereu că nu înseamnă nimic în limba romînă și că ar cumpăra urgent de undeva — respectiv de la un elev bun — niște linioare, ca să intre și ei în rîndul cuvintelor cumsecade sub forma: **l-au, du-te, m-am, trimiteți-l,** adică să fie pronume și verbe.

— Dar cazurile acestea în cîrji, ce e cu ele? am întrebat trăgînd cu coada ochiului la Genitiv și Acuzativ.

— Noi am fost azvîrlite cu cruzime de la locurile noastre, mi-a răspuns repede Genitivul, pentru că elevii aceștia se pare că nu-l cunosc decît pe fratele Nominativ, și pun în cîrca lui și cuvintele care ne aparțin nouă.

— Și noi, a strigat **Tomna**, cum să ne mai ținem pe două picioare cînd Sandu Constantin scrie **tomna, întragă, oștil, pelaci, fică,** în loc de **toamna, întreagă, oștile, pleacă, fiindcă.**

Am simțit cum mi se înroșesc obrajii de rușine. Aceștia sînt, așadar, elevii mei? Ca să-mi mai ascund tulburarea, l-am întrebat blînd pe micul **v** cel înlăcrimat:

— Dar tu ce-ai pățit, mititelule?

— Chiar mititel! a spus el suspinînd. De aceea nu-mi găsesc eu locul în numele lui Mihai, marele domnitor romîn, căci se scrie Mihai Viteazul cu V, nu cu v, cum scrie Maria Mureșan. Și ce-am să mă fac eu, mărunt și neputincios, cînd va sosi la tema cu pricina Creionul Roșu?

— Ah, acum înțeleg eu de ce vi-e teamă de el, m-am luminat eu. Dar să știți că nu aveți dreptate! El nu e dușmanul, ci medicul vostru. O să vă facă jur-împrejur un cerc frumos și atunci sper că elevii respectivi nu se vor mai purta niciodată urît cu voi. Și ca să vă întrebuințeze corect de aici înainte, vor trebui să revadă urgent gramatica și ortografia.

Prof. MONICA LAZAR
Școala medie „Emil Racoviță", Cluj

ȘTIȚI SĂ AMENAJAȚI UN PATINOAR?

Pregătirea terenului pentru amenajarea unui patinoar trebuie începută înainte de venirea înghețului. Terenul ales pentru viitorul patinoar se curăță bine de gunoaie și resturi de iarbă, se nivelează cît mai bine. În jurul terenului se va înălța un mic mal de 10-15 cm care va da posibilitatea menținerii apei pe patinoar. Stropirea patinoarului începe cînd pămîntul a înghețat pînă la 5—6 cm adîncime. Locul pregătit pentru patinoar se udă de cu seară cu o stropitoare sau cu un furtun în așa fel încît apa să cadă pe pămînt sub formă de ploaie. Dimineața, cînd locul udat a înghețat bine se mai stropește odată pentru ca stratul de gheață să se îngroașe. Se continuă în acest fel pînă cînd gheața va ajunge la 10—12 cm grosime.

RUBRICA NOASTRĂ

Pe șantierul școlii

De te afli pe drumul ce duce de la Curtea de Argeș spre Rîmnicu Vîlcea, nu te mai saturi privind în stînga și în dreapta frumoasele sate de munte, care, pe an ce trece, își schimbă înfățișarea. Dacă te uiți cu atenție la construcțiile ce se ridică în comuna Ciofrîngeni, raionul Curtea de Argeș, privirea îți va fi atrasă de o clădire impunătoare. De la prima vedere, îți dai seama că este noua școală de 7 ani. Încă de la începutul construcției, pionierii au cerut să dea și ei o mînă de ajutor. Acest ajutor a fost primit cu mare bucurie de către constructori. Așa se face că pionierii din această comună își petrec o parte din timpul lor liber pe șantier.

Ți-e mai mare dragul să privești cu cîtă bucurie și tragere de inimă lucrează. Unii dintre ei cară nisip, alții dau la mîna zidarilor cărămizile, iar alții se ocupă, alături de muncitori, de pregătirea mortarului. Și apoi, cîte nu se pot face pe un șantier. La toate pionierii vor să fie prezenți. Dacă discuți cu cei din clasa a VII-a, îi vezi cît sînt de mîndri că pot da și ei o mînă de ajutor la construcția noii școli ce se înalță pe zi ce trece. Chiar dacă ei nu vor învăța în această școală, peste ani își vor aminti cu mult drag de ajutorul pe care l-au dat și ei. Fruntași la munca de pe șantierul noii școli sînt mulți. Iată numai cîțiva cu care pionierii unității noastre se mîndresc: Florescu Constantin, Dumitrescu Liviu, Nicolae Maria și Georgescu Gheorghe.

VOICU GH. VASILE
cl. a VII-a B. com. Ciofrîngeni, raionul Curtea de Argeș

SPORT

Să învățăm patinajul

II

Astăzi, în cea de a doua lecție, ne vom ocupa de tehnica avîntului, a ocolirilor și a frînărilor.

Avîntul se execută atît cu piciorul drept cît și cu piciorul stîng, lateral, puțin înapoi, cu partea interioară a patinei. El se execută uniform și fără zvîcnituri. La început, avîntul, este mai lent apoi mai puternic, iar spre sfîrșit forța scade din nou și patina se ridică fără zgomot de pe gheață. Avîntul, se execută fără grabă, cît mai prelung. El începe în momentul cînd ambele picioare ale patinatorului se găsesc alături. În timpul avîntului centrul de greutate al corpului trece pe piciorul îndoit, pe care se alunecă. Orice începător trebuie să știe că nu este permis să se obișnuiască să efectueze avîntul cu vîrful patinei, întrucît cu o asemenea deprindere nu va putea învăța ușor patinajul artistic și patinajul viteză.

Discutînd despre ocolire, trebuie să știți că ea se execută atît pe partea stîngă, cît și pe partea dreaptă. De exemplu la executarea ocolirilor pe partea stîngă, corpul se va înclina spre stînga trecînd centrul de greutate pe piciorul stîng. Piciorul stîng se așază pe gheață pe muchea exterioară a patinei (vezi figura 1). Apoi piciorul drept se trece peste piciorul stîng în așa fel încît gheața să fie în contact cu partea interioară a patinei. În timpul acestui avînt, piciorul stîng trebuie să se deplaseze mai mult spre dreapta. După avînt piciorul stîng se încrucișează prin înapoi cu piciorul drept, apoi se duce lin înainte și se așază pe muchea exterioară a patinei. După aceea se face din nou aceeași mișcare. După cum am arătat mai sus, la executarea ocolirilor spre stînga, corpul se înclina spre stînga. În afară de aceasta însă, corpul trebuie să fie aplecat ușor în față, iar umărul stîng împreună cu brațul, tras spre stînga. Capul și privirea este îndreptată spre centrul terenului. Pentru învățarea ocolirilor spre dreapta, se va ține seama de cele arătate mai sus. Ele se execută în același fel însă de data aceasta cu piciorul drept.

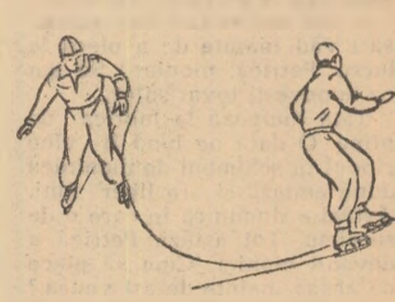

Fig. 1

Am spus că în această lecție ne vom ocupa și despre frînare. Ea se poate face pe un singur picior sau cu amîndouă

(vezi figura 2). Pentru a executa frînarea, piciorul se duce înainte și patina se așază transversal pe direcția de deplasare. Pentru a evita căderile, această mișcare nu trebuie făcută brusc.

FLORIN GAMULEA
președintele Colegiului central de antrenori de patinaj viteză și artistic

Balada PATRIEI

Ansamblul de cîntece și dansuri al Consiliului Central al Sindicatelor, prezintă de cîteva luni, cu deosebit succes, spectacolul muzical-coregrafic „Balada patriei". Inspirat din lupta eroică a poporului nostru, spectacolul ne înfățișează cîteva din cele mai semnificative momente de luptă din ultimii 100 de ani.

Spectacolul începe cu versurile

Patria mea, cunună de spice și de brazi, / De ziduri avîntate și turle sclipitoare, / Frumoasă e sub steaua izbînzilor de azi / Pe frunte cu lumina izbînzii viitoare !...

Dar fiecare piatră și fiecare fir / De iarbă sau țărînă, tresar și se-nfioară / Cînd vîntul amintirii, cu degete subțiri / Mai răscolește jarul încins odinioară...

Anul 1848. *Setea de libertate a strîns în zori de zi în piața Lipscanilor meseriașii, cărturarii și țăranii. Harapnicele dorobanților de poliție și ale boierilor nu pot încovoia poporul. Pe eșarfele tricolore și drapelele revoluției, pașoptiștii au înscris visul lor :* Dreptate ! Frăție !

Revoluția a fost înăbușită, dar nu și voința de luptă a poporului asuprit.

Anul 1907 ! *Țărănimea înfometată, batjocorită, se ridică la luptă. Mîinile țăranilor care au umplut cu belșug hambarele moșierești apucă cu hotărîre topoarele și furcile spre a face dreptate. Conacele ard ca niște imense ruguri. Dar răscoala e sălbatic înăbușită de stăpînirea burghezo-moșierească, în frunte cu cel mai mare exploatator și călău al poporului — regele.*

Și-i tot mai roșu steagul de sînge, de durere... / Și cheamă fiii muncii — pe cei mai buni din ei / La Grivița, în iarna de foc — trei zeci și trei.

Glasul partidului cheamă muncitorii la luptă. Impotriva exploatării și fascismului, care începuse să-și arate colții hidoși, muncitorii de la Grivița luptă eroic. Luptei lor drepte, patronii le răspund cu gloanțe. Mulți fii iubiți ai poporului cad eroic.

Dar gloriosul nostru partid comunist conduce mai departe, cu înțelepciune, lupta poporului. Răzbind prin anii grei ai teroarei fasciste, partidul organizează și conduce spre victorie poporul asuprit.

Doina tristă ce însoțește fiecare tablou prezentat pînă acum, face loc cîntecului avîntat al maselor.

Din valul vremii zbuciumate, / S-a înălțat, prin anii grei, / Slăvitul steag de libertate / Din August, douăzeci și trei...

Te-a ridicat spre zarea-albastră, / Spre zori din asfințitul trist, / Puterea și mîndria noastră, / Partidul nostru comunist !

Tabloul ne prezintă momentul istoric de la 23 August 1944. — eliberarea țării în condițiile înaintării victorioase a armatei sovietice. Fasciștii primesc lovituri de moarte. Gărzile patriotice, armata, luptă cu eroism, sub conducerea partidului. Dansurile, cîntecele vesele, florile, sugerează bucuria poporului eliberat de lanțurile asupririi seculare.

In continuare, talentații actori ne înfățișează înfăptuirea reformei agrare, prin care pămîntul devine al celor ce muncesc.

30 Decembrie 1947. Decorul reprezintă harta țării asupra căreia se întinde un păianjen uriaș ce-i suge vlaga. Păianjenul regal, ultimul sprijin al fabricanților și bancherilor, este strivit de popor.

Ne sînt înfățișate apoi actul revoluționar al naționalizării și nenumăratele victorii repurtate de popor sub conducerea partidului pentru făurirea vieții noi, socialiste.

Și pe ogoare începe o viață nouă :

Pe-aici trecu tractorul la început de marte, / Scriind cu șiruri drepte cîmpia ca o carte, / Și-n urma lui ieșiră, pe miriștea comună / Pe cîmpul colectivei, stăpînii, împreună !

Călăuziți de partid, muncitorii din industrie, țăranii muncitori, cărturarii, înscriu noi și noi victorii.

Punerea în scenă a acestui reușit spectacol, a însuflețit colectivul de artiști ai ansamblului C.C.S., care a închinat această realizare artistică Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn.

Vă recomandăm cu toată căldura, dragi pionieri și școlari, să vizionați în vacanță, în număr cît mai mare, acest interesant și apreciat spectacol.

Citiți această carte:

UN BAIAT PRIVEȘTE MAREA

de TUDOR POPESCU

Tristă și grea a fost viața copiilor de muncitori în trecut. La fel de tristă ca și a părinților ce trudeau din greu, bolnavi și flămînzi, la patronii ce se lăfăiau în lux. In aceste condiții, copilăria se ofilea pe maidane, învățătura rămînea o dorință, școala — o taină de nepătruns.

Despre această viață ne vorbește în cartea sa scriitorul Tudor Popescu. Eroul principal al cărții este un copil, pe nume, Ion. Părinții lui, oameni necăjiți dintr-un port maritim, își duc cu greu zilele. Munca de hamal pe care o face tatăl e o muncă aspră. Aspră e și viața pe care o duc. Intr-o zi, sub povara greutății, tatăl lui Ion s-a prăbușit în mare. Mama, ofilită de muncă, moare și ea curînd.

Prin cîte nu trece Ion de acum înainte ! Cîte necazuri, cîte peripeții, pînă cînd o mînă părintească îl culege de pe malul mării. E tot mîna unui om necăjit, hărțuit de viață, al cărui fiu — comunist — zăcea în închisorile Siguranței. Alături de tata Fane și moș Tălpan, cizmarul, viața lui Ion intră pe un nou făgaș. Dar necazurile nici aici nu-l părăsesc. La școală îndură umilințe, are de înfruntat batjocura feciorilor de bani gata. „Oare de ce viața e atît de nedrept orînduită ?" se întreabă Ion. Mai tîrziu, muncind în port, înțelege de la comunistul Cerbu, de la tînărul utecist Titu, că această viață poate fi schimbată numai prin luptă. Cu curaj, participă la acțiunile organizate de comuniști, se pregătește pentru luptă învățînd. Ion a înțeles că are de urmat o singură cale : a luptei pentru eliberarea muncitorilor de exploatare, pentru făurirea unei vieți mai bune.

Citind cartea, cunoscîndu-l pe Ion, te împrietenești cu el, participi la micile lui bucurii, suferi alături de el, îi înțelegi zbuciumul sufletesc.

Scrisă cu talent, cartea dezvăluie viața zbuciumată a copiilor din trecut, pentru ca tu, cititor, care n-ai apucat asemenea vremi, să o cunoști, să știi cine a luptat pentru ca viața ta de azi să fie fericită și luminoasă.

C. NICULESCU

PETRICĂ

Tatăl își privește ceasul și înalță din umeri :

— Nu pot înțelege de ce întîrzie atît ; e aproape unu, ar fi trebuit să fie demult acasă.

— De ce te superi ? spune mama, împăciuitoare. Nu zăbovește el fără motiv. Poate că adunarea a început mai tîrziu.

— Nu mă supăr, dar voiam să-l văd înainte de a pleca la lucru. Petrică, pionier ! Să am ce le povesti tovarășilor...

Tata lucrează la fabrica de pîine. O dată pe lună îi vine rîndul în schimbul de duminică după-amiază și are liber luni. Astăzi e duminica în care e de serviciu. Tot astăzi, Petrică a devenit pionier. Cum să plece de acasă înainte de a-l vedea ?

— Mai așteaptă puțin, ai încă timp, îl liniștește mama.

— Mai așteaptă puțin, ai încă timp, o să-ți dau niște dulceață ! îl îmbie bătrînica.

Dar Petrică e grăbit :

— Lăsați tanti, săru-mîna! spune el și se strecoară pe poartă.

N-o cunoaște pe bătrînică. Acum o jumătate de ceas, după ce s-a terminat adunarea pionierilor, a plecat de la școală pe străzi, privindu-se în toate vitrinele și îmbujorîndu-se ori de cîte ori se încrucișa cu un trecător. In ciuda frigului de decembrie, fularul lui Petrică flutura nelegat, atîrnînd pe revere ; băiatul nu se îndura să-și acopere cravata. Indată ce zărea pe stradă un alt pionier, se pregătea încă de la distanță să-l salute reglementar. De vreo două ori, nu-l lăsă inima și salută chiar și niște ofițeri chinezi, dintre care unul de marină, căpitan de rangul II.

Cînd o întîlnise pe bătrînică, aceasta îl rugase s-o ajute la traversare. Nu vedea bine. Petrică o trecuse cu grijă pe cealaltă parte a bulevardului și ținuse, cavalerește, s-o conducă pînă acasă.

Acum cutreieră din nou străzile, de parcă toată lumea e a lui. Deși e aproape ora prînzului, nu-i e foame. I se pare că plutește în aer o atmosferă de sărbătoare ; parcă n-ar fi o simplă duminică, ci 1 Mai sau 23 August...

Un flăcău de la o cooperativă de artă fotografică nu mai prididește cu aparatul său; perechile de tineri care se plimbă vor cîte o amintire. Petrică se interesează :

— Cît costă o poză ?

— Deocamdată, 3 lei. Pe urmă, vii la cooperativă, alegi imaginea care îți place și comanzi cîte bucăți vrei !

Mîna lui Petrică alunecă spre buzunar. O poză ar fi ceva cum nu se poate mai nimerit astăzi.

— Te-ai hotărît ? zîmbește fotograful.

Dar Petrică s-a răzgîndit. Ce rost are să se fotografieze singur ? Mult mai frumos ar fi să apară în poză împreună cu tovarășii lui din clasă, care au primit, ca și el, cravata roșie astăzi.

— Mai sînteți și mîine după-amiază aici ? se interesează el. Poate aduceți un aparat mai mare... o să venim mai mulți !

Și, Petrică pleacă mai departe. În curînd, ajunge în fața unui bloc construit de curînd. Aici locuiește mătușa lui, sora mamei. Chiar aseară au fost în vizită la dînsa. Ei, dar aseară a fost aseară, iar acum e acum! Peste cîteva minute, Petrică sună la apartamentul nr. 12. Mătușa iese în prag. Se bucură :

— Petrică ?! Intră. Vii de la film ?

Petrică nu răspunde, ci își scoate pieptul înainte, privind-o stăruitor în ochi. Mătușa tresare :

— Ei, dar ce văd ? Te-au făcut pionier ! Așa e, parcă mi-a spus ceva maică-ta aseară. Să știi că mă bucur ! Ce repede ai crescut... Ei, da, astăzi e o zi mare pentru tine. Scoate-ți paltonul, pun numaidecît masa !

Dar Petrică n-are de gînd să zăbovească. Cu toate stăruințele mătușii, își ia cuviincios rămas bun, iese în hol, încalecă pe balustradă și...

— Stai, băiatule, să ne dăm împreună !

Cel care a vorbit e un băiețaș necunoscut, din apartamentul vecin. Pare să fie cu vreo doi ani mai mic decît Petrică. Dă să încalece și el pe balustradă. Petrică îl privește nemulțumit. Sare în grabă pe trepte și se răstește :

— Ce-ți trece prin minte ? Crezi că pentru asta e făcută balustrada ? Dacă te mai văd o dată, o pățești cu mine ! Eu m-am suit numai așa, în glumă...

...Cîteva clipe mai tîrziu, Petrică cutreieră din nou străzile. O idee neașteptată îl frămîntă : aceea de a compune o poezie, măcar o strofă, dar care să înceapă neapărat cu cuvintele „Cravata mea e roșie ca focul...". Se miră : cum or fi reușind poeții cei mari să găsească rime pentru cîte un întreg volumul de poezii? „E roșie cravata mea ca focul..." Ce rimează cu focul ? Locul... Oare ar merge „Cravata mea e roșie ca focul / Și azi pe pieptul meu și-a găsit locul ?". Petrică e nemulțumit ; nu sună destul de frumos. Mai bine îl întreabă mîine pe Florica dintr-a șaptea! El face poezii pentru gazeta de perete.

Dar ce se întîmplă acolo ? S-a iscat o învălmășeală.

— Hai tu, Grigore !

— Nu te lăsa, Alexe !

Cei doi boxeri sînt de aceeași vîrstă, în total vreo douăzeci de ani. Dacă îi privești mai atent, poți vedea că numai de bătaie nu le arde. La început, n-a fost decît un schimb mai aprins de cuvinte însă Dan, lunganul negricios care poartă șapca întoarsă cu cozorocul la spate, i-a întărîtat : „Ți-e frică de ăsta, Grigore ? Te lași tu la ăsta, Alexe ?". Firește, un băiat cu cap l-ar fi repezit, dar și lui Grigore, și lui Alexe li s-a părut, fiecăruia în sinea lui, că dacă nu sar îndată unul la altul, a doua zi lumea întreagă are să afle că au fost lași. Așa că, acum se păruiesc serioși, metodic, cu pulpanele paltoanelor fîlfîind, iar Dan îi încurajează entuziast. E greu să presupui de partea cui va fi victoria ; Grigore e mai înalt și are mîinile lungi, lovește mai des, dar Alexe, scund și îndesat, cu pieptul bombat, e mai rezistent.

— Ce-i aici ? De ce vă bateți ? se interesează Petrică.

Dan își întoarse circular șapca, potrivind-o din nou cu cozorocul la spate și îi explică :

— Astuia lung i-a dispărut un porumbel misirliu și crede că i l-a capturat ăsta bondoc.

— Aha. Și, într-adevăr, așa este ?

Dan rîde șiret :

— Habar n-am ! Cine-o fi mai tare, acela are dreptate !

Petrică e uimit :

— Cum așa ?

Și sare între cei doi, despărțindu-i.

— Nu fi prost, îi spune Petrică lui Grigore. Dacă porumbelul e la el, îl găsim. Hai la el acasă !

Grigore rămîne uimit ; ce soluție simplă ! Bondocul de Alexe e și el de acord :

— Să mergem. Misirliul nu-i la mine, ai să vezi !

Dan fluieră a pagubă și îi dă un bobîrnac lui Petrică :

— De unde-ai mai răsărit și tu, detectivule ?

— Mama, mămico !

E aproape ora 4. Petrică intră vijelios în casă. Mama, îi spune dojenitoare :

— Uf, hoinarule ! Tocmai astăzi ți-ai găsit să întîrzii ? Nu știi cît te-a așteptat tata !

Petrică privește tacîmurile strălucitoare de pe masă.

— Mămico, nu te supăra, mă-ntorc numaidecît !

Și dă fuga înapoi, în stradă. Fabrica de pîine nu-i departe. Cum ar putea să lase să treacă atîtea ore fără ca tata să-l vadă cu cravata roșie la gît ? Pe urmă, are să-i povestească și o întîmplare interesantă : cum porumbelul misirliu al lui Grigore fusese găsit nu la Alexe acasă, ci la... Dan, băiatul care purta șapca întoarsă cu cozorocul la spate. El prinsese misirliul și degeaba și-a dat cuvîntul că l-a cumpărat din piață ; îndată ce i s-a dat drumul, porumbelul a zburat drept pe casa lui Grigore !

AL. OVIDIU ZOTTA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10 17.60.20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".